

РЕШЕНИЕ

№ 3933

гр. София, 14.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.05.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева

Силвия Мичева-Димитрова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **4231** по описа за **2023** година докладвано от съдия Силвия Мичева-Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по реда чл.208 – чл.228 от АПК, във вр. с чл.63, ал.1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на МБАЛ „Полимед“ ООД – [населено място], ул. Б., № 47, представлявано от управителя Ц. Д. Д., чрез юрисконсулт Р. К., срещу Решение от 13.03.2023 г., постановено по АНД № 9417/2020 г. по описа на Софийски районен съд, с което е потвърдено Наказателно постановление № НП-13-508-32/07.04.2020 г., издадено от изпълнителният директор на ИА „Медицински надзор“ – [населено място].

Касаторът излага оплаквания за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и неправилно приложение на закона - касационни основания по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК, във вр. с чл.63, ал.1 от ЗАНН. Твърди, че при постановяване на обжалваното решение, районният съд не е извършил преценка на всички относими към спора доказателства и поради игнорирането им е издал акта при неизяснена и непълна фактическа обстановка. Сочи, че в АУАН и НП липсва яснота относно датата на извършване на нарушението, че и в двата акта не се съдържат задължителни, законоустановени реквизити, че не е конкретизирано в какво се изразява противоправното поведение на наказаното лице, а посочената за нарушена норма не изпълва състав на административно нарушение. Излага съображения относно незаконосъобразно образуване на административнонаказателното производство

поради неспазване на срока по чл.34, ал.2 от ЗАНН. Прави искане за отмяна на решението и на потвърденото с него наказателно постановление, евентуално: за намаляване размера на наложените санкции до законоустановения минимум. Моли за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба – изпълнителният директор на ИА „Медицински надзор“ – [населено място], редовно призован, не се явява. Представява се от Д. Д. – началник на отдел „Правно обслужване на контрола“ към дирекция „Контрол на медицинските дейности и права на пациентите“ в ИАМН, с пълномощно по делото. Последният моли жалбата да бъде оставена без уважение, а решението на районния съд да бъде оставено в сила. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, чрез прокурор М., изразява становище за неоснователност на касационната жалба и оставяне на първоинстанционното решение в сила като правилно и законосъобразно.

Настоящият касационен състав, на основание чл.218 от АПК, като прецени процесуалните предпоставки за допустимост, обсъди изложените от страните съображения и провери служебно валидността, допустимостта и съответствието на обжалваното решение със закона, намери следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211, ал.1 от АПК, от лице по чл.210, ал.1 от АПК, срещу подлежащ на касационно обжалване съдебен акт. С оглед на това тя е процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна.

Съображенията са следните:

За да постанови обжалваният съдебен акт Софийски районен съд е приел за установено, че МБАЛ „Полимед“ ООД – [населено място] е извършило десет нарушения на чл.86, ал.1, т.1 от Закона за здравето, според която разпоредба „Правото на достъпна медицинска помощ се осъществява при прилагане на следните принципи: зачитане правата на пациента“, тъй като е извършило услуги /административни и финансови/ на 10 поименно посочени пациенти без същите да попадат в обхвата на чл.24а допълнително поискани услуги по смисъла на Наредбата за осъществяване на правото на достъп до медицинска помощ и по този начин е изискала и получило без правно основание от всеки от тях парични суми на различна стойност.

Горните факти били констатирани в хода на проверка, извършена от служители на ИАМН – [населено място], въз основа на ИЗ № 321/22.05.2019 г. на пациента С. И. Ц., ИЗ № 319/21.05.2019 г. на Ж. Н. М., ИЗ № 322/22.05.2019 г. на П. Г. Д., ИЗ № 323/22.05.2019 г. на Р. С. Ж., ИЗ № 326/23.05.2019 г. на С. П. Ц., ИЗ № 324/22.05.2019 г., ИЗ № 328/27.05.2019 г. на В. И. М., ИЗ № 327/27.05.2019 г. на К. Х. Г., ИЗ № 329/27.05.2019 г. на М. М. Г., ИЗ № 331/28.05.2019 г., епикризи и предварителна план-сметка за стационарно лечение на изброените пациенти. Всяко от посочените лица, по време на престоя си в болничното заведение, било заплатило суми в различен размер за извършване на административни и финансови услуги, за което били издадени фактури. За тези деяния, възприети като административни нарушения, срещу МБАЛ „Полимед“ ООД – [населено място] е образувано административнонаказателно производство със съставянето на АУАН № А 13-508-32/15.01.2020 г. Като дата на извършване на нарушенията е посочена датата на издаване на съответната фактура, а за дата на установяването им е приета датата, на която медицинската документация, отнасяща се до пациента, е предадена на проверяващите с приемо-предавателен протокол, а именно: 07.11.2023 г. Деянията са

квалифицирани като нарушения по чл.86, ал.1, т.1 от Закона за здравето. Въз основа на посочения АУАН, изпълнителният директор на ИАМН – [населено място] издал процесното наказателно постановление. С него, на касационния жалбоподател са наложени имуществени санкции в размер на по 1500 лв. за всяко от десетте нарушения.

При горните данни районният съд е достигнал до извода, че административнонаказателното производство е протекло в съответствие с процесуалните правила, а от събраните доказателства по безспорен начин се установява извършването на нарушенията, тъй като са налице елементите от фактическия им състав. Отхвърлил е като неоснователни оплакванията на привлеченото към административнонаказателна отговорност лице, че фактическата обстановка е възприета неправилно и не е извършил вменените му административни нарушения. След обсъждане на доказателствената съвкупност е достигнал до извода, че на посочените в НП дати лечебното заведение е извършило описаните в АУАН и НП деяния, всяко от които изпълва състава на административното нарушение по чл.86, ал.1, т.1 от Закона за здравето, поради което правилно и законосъобразно е наказано на основание чл.221, ал.2 от Закона за здравето с имуществени санкции от по 1500,00 лв. По тези съображения съдът е потвърдил наказателното постановление.

Настоящият състав намира, че обжалваното решение е постановено от компетентен съд, в рамките на правомощията му, при надлежното му сезиране с допустима жалба, поради което е валидно и допустимо.

Същото обаче е неправилно и следва да бъде отменено.

Съображенията са следните:

Конкретно разглежданото производство е от административнонаказателен характер, поради което съдът следва да установи налице ли е деяние /деяния/, което представлява административно нарушение по смисъла на чл.6 от ЗАНН, същото извършено ли е от посоченото в акта лице и извършено ли е виновно. Предпоставките са абсолютни като тежестта на доказване лежи върху административнонаказващия орган.

Абсолютно задължително е и в акта за установяване на административно нарушение и в наказателното постановление административното нарушение, което е вменено във вина на нарушителя и за което той е санкциониран да бъде описано точно, прецизно и ясно и да съдържа всички обективни и субективни признаци на посочената като нарушена норма от съответния нормативен акт. Следва да съществува и правно единство между текстовото и цифровото описание на нарушението в акта и в наказателното постановление.

В конкретния случай отговорността на касатора е ангажирана за десет нарушения, квалифицирани от АНО като такива по чл.86, ал.1, т.1 от Закона за здравето. Посочената разпоредба обаче е обща, закрепва основен принцип, свързан с правата и задълженията на пациентите, поради което не случайно систематично мястото ѝ е в Раздел II от Закона за здравето. Тя не съдържа конкретно правило за поведение или забрана, която е нарушена. Не съдържа конкретно задължение за неизпълнението на което в ЗЗ да е предвидена санкция. Не съдържа и изпълнително деяние, поради което няма как да се направи описание на деянията, които да отговорят на изискването за изпълване на нейния състав. В този смисъл, правилно е възражението на касатора, че в наказателното постановление, а и в АУАН, не е направена точна правна квалификация на твърдяните нарушения. Това е довело и до нарушение нормите на

чл.42 и чл.57 от ЗАНН, които от една страна регламентират задължителните реквизити от формата на АУАН и НП, а от друга гарантират реализиране на правото на защита на привлеченото към административнонаказателна отговорност лице. Не на последно място то води до невъзможност за съда да провери наличието на фактическите обстоятелства при извършване на нарушението и приложената санкционна норма. Тези пороци са от категорията на съществени, а това във всички случаи е основание за отмяна на наказателното постановление. Като е приел обратното, първоинстанционният съд е постановил неправилен съдебен акт, който следва да бъде отменен.

С оглед извода относно изхода на спора, на касатора следва да бъдат присъдени направените по делото разноси за юрисконсултско възнаграждение, което съдът счита, че следва да бъде определено на 100,00 лв.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2 от АПК, вр. чл.63, ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 13.03.2023 г., постановено по АНД № 9417/2020 г. по описа на Софийски районен съд, КАТО НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО.

ОСЪЖДА ИА „Медицински надзор“ – [населено място], ул. С. Г. Софийски, № 3, ДА ЗАПЛАТИ на МБАЛ „Полимед“ ООД – [населено място], ул. Б., № 47, представлявано от управителя Ц. Д. Д., направените по делото разноси за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100,00 лв. /сто лева/.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.